

22 juni 2026

Beste raadsleden,

Bijgaande uitspraken brengt het college ter kennis van de raad.
Onderstaand ook de reactie van onze advocaat op de uitspraken.

'Met de uitspraak van de Raad van State is het bestemmingsplan onherroepelijk geworden. Dat betekent dat de rechtmatigheid van het bestemmingsplan vaststaat. Op 20 februari 2026 heeft de rechtbank uitspraak gedaan in het beroep tegen de bouwvergunning. Dat beroep is ongegrond verklaard. Tegen de rechtbankuitspraak is geen hoger beroep ingesteld (dat kon gedurende zes weken te rekenen vanaf 21 februari 2026). Daarom is ook de bouwvergunning onherroepelijk geworden. Omdat zowel het bestemmingsplan als de bouwvergunning onherroepelijk zijn geworden, staat vast dat het gemeentehuis rechtmatig is gebouwd en rechtmatig gebruikt kan worden. De mogelijkheden om die rechtmatigheid ter discussie te stellen zijn uitgeput.'

ONTVANGEN 23 FEB 2026

MAANTEKENEN | PER POST | EMAIL

Bestuursrecht

bezoekadres
Prins Clauslaan 60
2595 AJ Den Haag

correspondentieadres
Postbus 20302
2500 EH Den Haag

t 088-3622200

www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts een zaak in uw brief
behandelen

datum	20 februari 2026
onderdeel	Team administratie 1 - Vakgroep C
contactpersoon	[REDACTED]
doorkiesnummer	[REDACTED]
ons kenmerk	zaaknummer SGR 24 / 7071 WABOA
uw kenmerk	20240699 - 2996979/2 - TL
bijlage(n)	
onderwerp	het beroep van [REDACTED] te Bergambacht
V-nummer	
justitienummer	

Geachte heer,

Over het beroep met zaaknummer SGR 24 / 7071 WABOA deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Als u een rechtsmiddel kunt instellen tegen deze uitspraak, dan is dat onder de uitspraak vermeld.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 24/7071

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 20 februari 2026 in de zaak tussen

uit Bergambacht, eiseres

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Krimpenerwaard
().

Als derde-partij neemt aan de zaak deel: **Gemeente Krimpenerwaard**
(vergunninghoudster)
(gemachtigde:).

Samenvatting

1. Deze uitspraak gaat over de verlening van een omgevingsvergunning voor de bouw van een gemeentehuis in Bergambacht. Eiseres is het daarmee niet eens. Zij voert daartoe een aantal beroepsgronden aan. Aan de hand van deze beroepsgronden beoordeelt de rechtbank de verlening van de vergunning.

1.1. De rechtbank komt in deze uitspraak tot het oordeel dat het beroep ongegrond is. Hierna legt de rechtbank uit hoe zij tot dit oordeel komt en welke gevolgen dit oordeel heeft.

Procesverloop

2. Het college heeft bij besluit van 20 maart 2024 een omgevingsvergunning verleend voor de bouw van een nieuw gemeentehuis op het adres Provincialeweg 5a in Bergambacht (het perceel). Met het bestreden besluit van 16 juli 2024 is het college bij dit besluit gebleven.

2.1. Eiseres heeft beroep ingesteld tegen het bestreden besluit.

2.2. Het college heeft een verweerschrift ingediend.

2.3. De rechtbank heeft het beroep op 9 januari 2026 met behulp van een beeldverbinding op zitting behandeld. Aan de zitting hebben deelgenomen: eiseres, bijgestaan door , namens het college een kantoorgenoot van gemachtigde, , bijgestaan door , en gemachtigde van vergunninghoudster.

Beoordeling door de rechtbank

Overgangsrecht

3. Op 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet en de Invoering Omgevingswet in werking getreden. Als een aanvraag om een omgevingsvergunning is ingediend vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Omgevingswet blijft op grond van artikel 4.3, aanhef en onder a, van de Invoeringswet Omgevingswet het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór dat tijdstip van toepassing tot het besluit op die aanvraag onherroepelijk wordt, met uitzondering van artikel 3.9, derde lid, eerste zin, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).

3.1. De aanvraag om een omgevingsvergunning is ingediend op 15 december 2023. Dat betekent dat in dit geval de Wabo, zoals die gold vóór 1 januari 2024, van toepassing blijft.

Totstandkoming van het bestreden besluit

4. De diensten van de gemeente Krimpenerwaard zijn ondergebracht op vier verschillende locaties, in de dorpskernen van de gemeente. Vergunninghoudster heeft het plan om in plaats daarvan een nieuw gemeentehuis te bouwen, zodat alle gemeentelijke taken en functies centraal op één plek in de gemeente te vinden zullen zijn.

4.1. In verband daarmee is het bestemmingsplan “Gemeentehuis Provincialeweg 5a, Bergambacht” (het bestemmingsplan) op 19 september 2023 vastgesteld. Het bestemmingsplan is in werking getreden, maar is nog niet onherroepelijk geworden. Tegen dit bestemmingsplan heeft eiseres namelijk beroep ingediend bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling). De Afdeling heeft nog geen uitspraak gedaan.

4.2. Vergunninghoudster heeft op 15 december 2023 een aanvraag om een omgevingsvergunning voor de bouw van het gemeentehuis ingediend. De aanvraag betreft “het bouwen van een bouwwerk” als vermeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo. In het besluit van 20 maart 2024 heeft het college de gevraagde vergunning verleend. Het college heeft het bouwplan getoetst aan artikel 2.10 van de Wabo. Het college heeft geconstateerd dat geen sprake is van strijd met het bestemmingsplan, het Bouwbesluit en de Bouwverordening. Ook is geen sprake van strijd met redelijke eisen van welstand. De Grote Gemeentelijke Adviescommissie Omgevingskwaliteit Krimpenerwaard (welstandscommissie) heeft op 8 januari 2024 een positief advies uitgebracht. Aangezien geen van de artikel 2.10 van de Wabo vermelde weigeringsgronden aan de orde is, heeft het college geconcludeerd dat de omgevingsvergunning moet worden verleend. In het bestreden besluit is het besluit van 20 maart 2024 gehandhaafd.

Moet worden gewacht op de uitspraak van de Afdeling in het beroep tegen het bestemmingsplan?

5. Eiseres is van mening dat het college ten onrechte met het nemen van een beslissing op het bezwaar niet heeft gewacht totdat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) uitspraak heeft gedaan op haar beroep tegen het bestemmingsplan. Eiseres verzoekt de rechtbank om te wachten met het doen van uitspraak totdat de Afdeling uitspraak heeft gedaan. Het is volgens eiseres niet zinvol dat de rechtbank

uitspraak doet terwijl de Afdeling zich nog niet heeft uitgesproken over het bestemmingsplan

5.1 De rechtbank overweegt dat bij het nemen van een besluit op bezwaar in beginsel het recht dient te worden toegepast zoals dat op dat moment geldt. Op het moment van het bestreden besluit was ter plaatse van het perceel het bestemmingsplan in werking en gold dit als het geldende recht. Het college heeft dan ook bij het nemen van het bestreden besluit terecht aan dit bestemmingsplan getoetst. Indien de Afdeling het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan geheel of gedeeltelijk zou vernietigen, worden daarmee de rechtsgevolgen van de op basis van dit plan verleende omgevingsvergunning voor bouwen niet ongedaan gemaakt. Een vernietiging van het bestemmingsplan heeft dus geen gevolgen voor een op basis daarvan verleende omgevingsvergunning. Dit is de zogenoemde Tegelen-jurisprudentie.¹ Het college heeft dan ook terecht de uitspraak van de Afdeling in het beroep tegen het bestemmingsplan niet afgewacht. Ook de rechtbank dient uit te gaan van het nieuwe bestemmingsplan.² De rechtbank zal met het doen van uitspraak ook niet wachten op de uitspraak van de Afdeling in het beroep tegen het bestemmingsplan.

5.2 Het betoog van eiseres slaagt niet.

Beroepsgronden die betrekking hebben op het bestemmingsplan

6 Eiseres brengt beroepsgronden naar voren die betrekking hebben op de keuzes en afwegingen die zijn gemaakt bij de totstandkoming van het bestemmingsplan. Het betreft gronden die betrekking hebben op landschappelijke inpassing, ligging (locatie), ook ten opzichte van het nabijgelegen natuurgebied, eerlijke afweging, noodzaak van en keuze voor nieuwbouw, de rechtmatigheid van die keuze en de afweging of dat in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening, waaronder verkeer en verkeersbewegingen, keuze voor een bovengronds parkeerterrein, veiligheid en bereikbaarheid, extra diensten zoals horeca en zaalverhuur, lichthinder, geluidhinder, gevolgen voor omliggende bedrijven en de hindercirkel van bedrijven, en toegestane bouwhoogte.

6.1 De rechtbank overweegt dat deze gronden geen betrekking hebben op een van de in artikel 2.10 van de Wabo opgenomen weigeringsgronden. Gelet daarop zullen deze gronden buiten beschouwing blijven.

Procedurele gronden

7 Eiseres stelt dat zij onvoldoende betrokken is bij het participatietraject.

7.1 De rechtbank overweegt dat de omgevingsvergunning volgens de reguliere procedure van de Wabo is voorbereid. De Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Wabo voorzien niet in een verplichting tot inspraak of participatie in aanvulling op de reguliere voorbereidingsprocedure. Wat eiseres over burgerparticipatie heeft gesteld kan daarom niet leiden tot het oordeel dat het bestreden besluit onvoldoende zorgvuldig is voorbereid of om een andere reden niet rechtmatig is. Het betoog van eiseres slaagt niet.

¹ Zie de uitspraak van de Afdeling van 12 januari 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BP0510.

² Zie de uitspraak van de Afdeling van 8 april 2015, ECLI:NL:RVS:2015:1131.

7.2 Eiseres voert aan dat de bouw van het nieuwe gemeentehuis onder verschillende adressen in het nieuws is gebracht, waardoor zij op het verkeerde been is gezet. Volgens haar is dit geen toeval en is van belang dat de gemeente hierin een voorbeeldfunctie heeft.

7.3 Dit betoog slaagt niet. De rechtbank ziet niet in waarom eiseres op het verkeerde been zou zijn gezet door berichtgeving over het bouwplan. Nog afgezien van het feit dat publicatie van het besluit niet bepalend is voor de rechtmatigheid daarvan, stelt de rechtbank vast dat eiseres gebruik heeft gemaakt van de gelegenheid om bezwaar te maken. Overigens kan de rechtbank het standpunt van het college volgen dat de publicatie met vermelding van gemeentehuis en het adres daarvan niet onduidelijk is.

7.4 Eiseres betoogt dat zij beperkt is in haar verweer omdat het college de door hen gevraagde informatie over het bouwplan niet heeft verstrekt, terwijl zij daar expliciet om heeft gevraagd. Dit is in strijd met het procesrecht.

7.5 Dit betoog slaagt niet. Eiseres heeft niet concreet is gemaakt welke door haar gevraagde informatie wordt gemist en evenmin waarom dat leidt tot een beperking van haar mogelijkheden om de rechtmatigheid van de omgevingsvergunning in beroep aan de orde te kunnen stellen. In het dossier ziet de rechtbank ook geen aanwijzing dat de op de zaak betrekking hebbende stukken niet beschikbaar zijn geweest voor eiseres.

7.6 Eiseres vindt dat de gemeente een dubbelrol heeft in deze procedure, doordat de gemeente aanvrager is van de omgevingsvergunning en het college de aanvraag beoordeelt. Daarmee is de gemeente partijdig. De gemeente had een aanvraag om een omgevingsvergunning van een derde nooit toegestaan.

7.7 De rechtbank overweegt dat de gemeente als aanvrager aan dezelfde regels dient te voldoen als elke andere aanvrager. Dat de gemeente aanvrager van de omgevingsvergunning is leidt er niet toe dat het college partijdig is geweest bij het verlenen van de vergunning. Eiseres heeft haar stelling dat het college partijdig is niet onderbouwd. Het dossier geeft daarvoor ook geen enkel aanknopingspunt. Het betoog van eiseres slaagt niet.

Toetsingskader

8 Op grond van het bestemmingsplan heeft het perceel, voor zover hier van belang de bestemming “Maatschappelijk”

8.1 In artikel 3.1 onder a, van het bestemmingsplan is bepaald dat de voor “Maatschappelijk” aangewezen gronden zijn bestemd voor Maatschappelijke voorzieningen in de vorm van overheidsvoorzieningen, al dan niet met daaraan ongeschikte (1) overige maatschappelijke voorzieningen en (2) horeca ten dienste van maatschappelijke voorzieningen.

8.2 In artikel 3.2.1 onder a, van de planregels is bepaald dat op deze gronden gebouwen en overkappingen binnen het bouwvlak worden gebouwd.

8.3 Op grond van artikel 2.10, eerste lid, van de Wabo wordt een omgevingsvergunning voor het bouwen van een bouwwerk geweigerd in geval van, kort gezegd, (a) strijd met het Bouwbesluit 2012, (b) strijd met de Bouwverordening, (c) strijd met het bestemmingsplan en (d) strijd met redelijke eisen van welstand. Deze in artikel 2.10

van de Wabo vermelde weigeringsgronden zijn limitatief en imperatief van aard. Dat betekent dat de omgevingsvergunning moet worden geweigerd als de bouwactiviteit in strijd is met één of meer van de weigeringsgronden en dat de omgevingsvergunning moet worden verleend, indien geen sprake is van één van deze weigeringsgronden. Er is dan sprake van een gebonden beschikking, waarbij het college geen ruimte heeft om de belangen van derden bij de besluitvorming te betrekken.³ Deze belangen worden geacht reeds te zijn afgewogen bij de totstandkoming van het bestemmingsplan.

Is sprake van strijd met het bestemmingsplan?

9. Eiseres betoogt dat het bouwplan in strijd is met regels van het bestemmingsplan, maar heeft niet concreet gemaakt waaruit die gestelde strijd bestaat. Dit betoog slaagt dan ook niet.

Bouwverordening en Bouwbesluit

10. Niet in geschil is dat geen sprake is van strijd met de Bouwverordening en met het Bouwbesluit.

Is sprake van strijd met redelijke eisen van welstand?

11. Eiseres voert aan dat het bouwplan in strijd is met redelijke eisen van welstand. De ligging en de massa van het bouwwerk voldoen niet en het bouwwerk is niet afgestemd op historische bebouwingskenmerken. Ook ontbreekt doorzicht naar het achterland.

11.1. De rechtbank overweegt het volgende. Hoewel het college niet aan een welstandsadvies is gebonden en de verantwoordelijkheid voor welstandstoetsing bij het college zelf ligt, mag het college op dat advies afgaan, nadat het is nagegaan of dit advies op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, de redenering daarin begrijpelijk is en de getrokken conclusies daarop aansluiten. Het overnemen van een welstandsadvies hoeft niet nader te worden toegelicht. Dit is anders als de aanvrager of een derde-belanghebbende een advies van een andere deskundig te achten persoon of instantie heeft overgelegd, of concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de zorgvuldigheid van het advies, de begrijpelijkheid van de in het advies gevolgde redenering of het aansluiten van de conclusies daarop naar voren heeft gebracht.⁴

11.2. De welstandscommissie heeft een positief advies uitgebracht. De rechtbank is van oordeel dat het welstandsadvies naar inhoud of wijze van totstandkoming niet zodanige gebreken vertoont dat het college dit niet zonder meer aan zijn oordeel omtrent de welstand ten grondslag mag leggen. Gelet hierop en omdat eiseres geen eigen advies heeft ingebracht van een ander(e) deskundig te achten persoon of instantie, is er geen grond voor het oordeel dat het college het welstandsadvies niet aan zijn besluit ten grondslag mocht leggen. Voor zover eiseres van betoogt dat de landschappelijke inpassing van het bouwwerk niet voldoende aan de orde is gekomen, volgt dat niet uit de stukken. Uit het advies van de welstandscommissie blijkt dat zij landschappelijke inpassing in haar beoordeling heeft betrokken. De rechtbank concludeert dat het college zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat het bouwplan niet in strijd is met redelijke eisen van welstand.

11.3. Het betoog van eiseres slaagt niet.

³ Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 15 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1532.

⁴ Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 28 december 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3992.

Stikstof

12 Eiseres betoogt dat onvoldoende gehoor wordt gegeven aan stikstofreductie. Er is immers geen noodzaak voor nieuwbouw. De gemeente had er ook voor kunnen kiezen om de bestaande kantoren in de gemeentekernen te behouden en zo nodig aan te passen.

12.1 Ten aanzien daarvan heeft de rechtbank reeds overwogen dat deze grond betrekking heeft op de keuzes en afwegingen die zijn gemaakt bij de totstandkoming van het bestemmingsplan en niet betrekking heeft op een van de weigeringsgronden van artikel 2.10 van de Wabo, en dus buiten beschouwing dient te blijven.

12.2 Verder stelt eiseres dat zolang niet is gebleken dat de gemeente voldoende stikstofrechten heeft, de vergunning onrechtmatig is.

12.3 De rechtbank overweegt het volgende. De bestuursrechter vernietigt een besluit niet op de grond dat het in strijd is met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel, als deze regel of dit beginsel kennelijk niet strekt tot bescherming van de belangen van degene die zich daarop beroept. De wetgever heeft hiermee de eis willen stellen dat er een verband moet bestaan tussen een beroepsgrond en het belang waarin de eiser door het besluit dreigt te worden geschaad. De bestuursrechter mag een besluit dus niet vernietigen wegens schending van een rechtsregel die kennelijk niet strekt tot bescherming van het belang van de eiser.⁵

12.4 De rechtbank stelt vast dat de woning van eiseres op circa 8,6 kilometer afstand van het dichtstbijzijnde stikstofgevoelige Natura 2000-gebied "Uiterwaarden Lek" ligt. Gelet op deze afstand maakt dit Natura 2000-gebied geen deel uit van de directe woon- en leefomgeving van eiseres. Er bestaat dan ook geen duidelijke verwevenheid tussen de individuele belangen van eiseres bij het behoud van een goede kwaliteit van haar directe woon- en leefomgeving en de algemene belangen die de Wet natuurbescherming (Wnb) beoogt te beschermen. Dit betekent dat zij zich, gelet op het relativiteitsvereiste van artikel 8.69a van de Awb, niet op de schending van de normen in de Wnb kan beroepen.⁶ De rechtbank zal dan ook niet inhoudelijk op deze beroepsgrond ingaan.

Conclusie en gevolgen

13 Het beroep is ongegrond. Dat betekent dat eiseres geen gelijk krijgt. Eiseres krijgt daarom het griffierecht niet terug. Zij krijgt ook geen vergoeding van haar proceskosten.

⁵ Zie artikel 8.69a van de Awb.

⁶ Zie de uitspraak van de Afdeling van 14 februari 2024, ECLI:NL:RVS:2024:625.

Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S.H. van den Ende, rechter, in aanwezigheid van mr. I. Geerink-van Loon, griffier.
Uitgesproken in het openbaar op 20 februari 2026.

griffier

rechter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op:

20 FEB 2026

Informatie over hoger beroep

Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.

ECLI

ECLI:NL:RVS:2026:3188

Datum uitspraak

3 juni 2026

Inhoudsindicatie

Bij besluit van 19 september 2023 heeft de raad van de gemeente Krimpenerwaard het bestemmingsplan "Gemeentehuis Provincialeweg 5a, Bergambacht" vastgesteld. Het bestemmingsplan voorziet in de ontwikkeling van een nieuw gemeentehuis met bijbehorende parkeergelegenheid voor de gemeente Krimpenerwaard aan de Provincialeweg 5a in Bergambacht, ten westen van de Veerweg. Daarnaast voorziet het plan in de aanleg van een nieuw natuurgebied, ten zuiden van het voorziene gemeentehuis. Op grond van het vorige bestemmingsplan "Buitengebied 2011" hadden de gronden van het plangebied een bedrijfsbestemming. In het voorliggende plan hebben de gronden deels de bestemming "Maatschappelijk" en deels de bestemming "Natuur". [appellante] woont en heeft haar boerderij ten noorden van het plangebied tegenover het voorziene gemeentehuis. [appellante] kan zich niet met het plan verenigen, onder meer omdat zij de locatie niet geschikt vindt voor een gemeentehuis met de geplande omvang.

Volledige tekst

202307464/1/R3.

Datum uitspraak: 3 juni 2026

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellante], wonend in Bergambacht, gemeente Krimpenerwaard,
appellante,

en

de raad van de gemeente Krimpenerwaard,

verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 19 september 2023 heeft de raad het bestemmingsplan "Gemeentehuis Provincialeweg 5a, Bergambacht" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft [appellante] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de Staat der Nederlanden (minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) aangemerkt als partij in deze procedure.

De Afdeling heeft de zaak op een zitting behandeld op 12 januari 2026, waar de raad, vertegenwoordigd door [naam] en [naam], advocaat in Nijmegen, zijn verschenen. [appellante] heeft, samen met [persoon], via een videoverbinding aan de zitting deelgenomen.

Overwegingen

Overgangsrecht inwerkingtreding Omgevingswet

1. Op 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet en de Invoeringswet Omgevingswet in werking getreden. Op grond van artikel 4.6, derde lid, van de Invoeringswet Omgevingswet blijft op een beroep tegen een besluit tot vaststelling van een bestemmingsplan waarvan het ontwerp vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Omgevingswet ter inzage is gelegd het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór dat tijdstip van toepassing tot het bestemmingsplan onherroepelijk is.

Het ontwerpplan is op 18 januari 2023 ter inzage gelegd. Dat betekent dat op deze beroepsprocedure het recht, waaronder de Wet ruimtelijke ordening, zoals dat gold vóór 1 januari 2024 van toepassing blijft.

Inleiding

2. Het bestemmingsplan voorziet in de ontwikkeling van een nieuw gemeentehuis met bijbehorende parkeergelegenheid voor de gemeente Krimpenerwaard aan de Provincialeweg 5a in Bergambacht, ten westen van de Veerweg. Daarnaast voorziet het plan in de aanleg van een nieuw natuurgebied, ten zuiden van het voorziene gemeentehuis. Op grond van het vorige bestemmingsplan "Buitengebied 2011" hadden de gronden van het plangebied een bedrijfsbestemming. In het voorliggende plan hebben de gronden deels de bestemming "Maatschappelijk" en deels de bestemming "Natuur".

3. [appellante] woont en heeft haar boerderij ten noorden van het plangebied tegenover het voorziene gemeentehuis. [appellante] kan zich niet met het plan verenigen, onder meer omdat zij de locatie niet geschikt vindt voor een gemeentehuis met de geplande omvang.

4. De relevante planregels zijn opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak. De bijlage is onderdeel van de uitspraak.

Toetsingskader

5. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan moet de raad bestemmingen aanwijzen en regels geven die de raad uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De raad heeft daarbij beleidsruimte en moet de betrokken belangen afwegen. De Afdeling oordeelt niet zelf of het plan in overeenstemming is met een goede ruimtelijke ordening. De

Afdeling beoordeelt aan de hand van de beroepsgronden of het besluit tot vaststelling van het bestemmingsplan in overeenstemming is met het recht. Daarbij kan aan de orde komen of de nadelige gevolgen van het plan onevenredig zijn in verhouding tot de met het plan te dienen doelen.

Beroepsgronden

Participatie

6. [appellante] betoogt dat er geen sprake is geweest van burgerparticipatie. Daarover heeft zij op de zitting toegelicht dat zij in een eerder stadium bij het plan betrokken had willen worden.

6.1. Het bestemmingsplan is voorbereid met toepassing van de uniforme voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Het ontwerpplan is ter inzage gelegd, waarover zienswijzen naar voren konden worden gebracht. [appellante] heeft van die mogelijkheid gebruikgemaakt. De raad heeft blijkens de zienswijzennota op de zienswijze van [appellante] gereageerd. Andere vormen van participatie en inspraak maken geen deel uit van de in de Wet ruimtelijke ordening geregelde bestemmingsplanprocedure. Overigens hebben er volgens de raad aanvullend op de wettelijke bestemmingsplanprocedure meerdere bewonersbijeenkomsten plaatsgevonden en is de raad in het voortraject twee keer met [appellante] in gesprek gegaan over de voorgenomen plannen.

Het betoog slaagt niet.

Nut en noodzaak

7. [appellante] betoogt dat nieuwbouw van het gemeentehuis niet nodig is, omdat de huidige gemeentekantoren voldoen. Daarover voert zij aan dat tegenwoordig veel mensen thuiswerken en de huidige gemeentekantoren voldoende ruimte bieden. Daarnaast liggen die gemeentekantoren verspreid in de diverse kernen, waardoor die toegankelijk zijn voor iedere burger. Op de zitting heeft [appellante] toegelicht dat zij het zonde vindt dat gemeenschapsgeld wordt uitgegeven aan een ontwikkeling, die in haar ogen niet noodzakelijk is. Bovendien leidt het vervallen van de huidige gemeentekantoren volgens haar tot negatieve gevolgen voor de dorpskernen waar ze nu nog gevestigd zijn.

7.1. De raad heeft in voorbereiding op het plan een zogenoemde businesscase laten uitvoeren, waarbij verschillende scenario's zijn onderzocht. De resultaten daarvan zijn neergelegd in het rapport "Business case gemeentekantoren (incl. effecten coronacrisis)" van Hevo van 21 mei 2021. Daarin staat dat onder andere is gekeken naar het behoud van de huidige gemeentekantoren en dat de mogelijkheid voor een nieuw centraal gelegen gemeentehuis is onderzocht. Naar aanleiding van de businesscase, heeft de raad in een raadsbesluit van 21 december 2021 besloten tot nieuwbouw. In paragraaf 3.1.3 van de plantoelichting staat hierover dat nieuwbouw op een nieuwe locatie, centraal gelegen in de Krimpenerwaard, de meest optimale oplossing is uit een oogpunt van duurzaamheid, dienstverlening, bedrijfsvoering, bereikbaarheid voor personeel en inwoners en financiën.

7.2. De Afdeling stelt vast dat in de businesscase verschillende scenario's zijn onderzocht, waaronder het behoud van de huidige gemeentekantoren. Hieruit volgt dat het scenario nieuwbouw op een nieuwe plek de beste score krijgt. Daarbij zijn ook de aspecten toegankelijkheid en thuiswerken, waarop [appellante] wijst, betrokken. [appellante] heeft de businesscase op zichzelf niet betwist. De Afdeling ziet in wat [appellante] heeft aangevoerd dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat de raad redelijkerwijs niet voor nieuwbouw

heeft kunnen kiezen.
Het betoog slaagt niet.

Locatie

8. [appellante] betoogt dat de keuze voor de locatie van het gemeentehuis onvoldoende is onderbouwd en dat deze locatie niet gepast is. Daarover voert zij aan dat een gemeentehuis dichtbij burgers en bedrijven hoort te zijn en dat is volgens haar met dit plan niet het geval. Volgens [appellante] wordt bebouwing met de omvang van het voorziene gemeentehuis normaal gesproken door de raad in het buitengebied niet toegestaan en is verdichting daar volgens haar niet gewenst. Bovendien is de strook tussen de N210 en het natuurgebied waarop het gemeentehuis is voorzien, niet bedoeld voor bebouwing. Die strook vormt volgens [appellante] een buffer voor het natuurgebied. Door het gemeentehuis daarin te plaatsen wordt de ruimte voor de natuur en weidevogels verkleind. Tot slot zorgt het plan op deze locatie volgens [appellante] voor verrommeling van de doorkijk en zichtlijnen naar het achterliggende natuurgebied.

[appellante] betoogt verder dat de raad onvoldoende naar alternatieve locaties heeft gekeken. Volgens haar had de raad moeten kiezen voor een locatie aan de oostkant van Bergambacht, omdat het gemeentehuis daar al in het bestemmingsplan past. Bovendien zijn op die locatie de benodigde verkeersmaatregelen, zoals een rotonde met een vrije poot, al getroffen, zodat het gebied daar veilig kan worden ontsloten.

8.1. In paragraaf 3.1.3 van de plantoelichting staat dat de raad in voorbereiding op het plan meerdere onderzoeken naar een geschikte locatie heeft laten uitvoeren, waarbij aan de hand van verschillende beoordelingscriteria 9 potentiële locaties zijn onderzocht. Voor de beoordeling is onder meer gekeken naar de ligging van de locaties, de bereikbaarheid en de beschikbare ruimte. Naar aanleiding van dat onderzoek heeft de raad besloten om de locatie van het plangebied aan de Veerweg als voorkeursgebied aan te wijzen, omdat dat gebied het best voldoet aan de gestelde beoordelingscriteria. Daarnaast heeft de raad het college de opdracht gegeven om een locatievoorstel te doen aan de hand van een door hem opgestelde nota van uitgangspunten, die als bijlage 3 bij de plantoelichting zit. Daaruit volgt eveneens dat het gebied Veerweg in Bergambacht het meest geschikt is voor het gemeentehuis, omdat dat gebied aan alle uitgangspunten uit de nota voldoet. Bij de locatiekeuze heeft de raad volgens de plantoelichting tot slot van belang geacht dat het gemeentehuis is ingepast in de nabijheid van andere overheidsdiensten en aan twee cruciale verbindingswegen ligt.

8.2. De Afdeling ziet in wat [appellante] heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat de raad de locatiekeuze onvoldoende heeft onderbouwd. Zoals hiervoor is overwogen heeft de raad voor de locatiekeuze meerdere locaties onderzocht, waarbij de gekozen locatie als meest geschikt naar voren is gekomen. [appellante] heeft dat op zichzelf niet bestreden en wat [appellante] heeft aangevoerd geeft geen aanleiding voor het oordeel dat de raad desondanks niet voor deze locatie heeft kunnen kiezen. De stelling van [appellante] dat het gemeentehuis met het plan te ver van burgers en bedrijven komt te staan, heeft zij niet geconcretiseerd. De Afdeling ziet geen aanleiding om dit betoog te volgen. Ook de enkele stelling dat verdichting in het buitengebied volgens haar niet gewenst is, is onvoldoende voor het oordeel dat de raad niet in redelijkheid voor deze locatie heeft kunnen kiezen. Daarnaast volgt de Afdeling [appellante] niet in haar betoog dat de strook waarop het gemeentehuis is voorzien vanwege natuur en weidevogels niet zou mogen worden bebouwd. Deze gronden waren in het vorige bestemmingsplan "Buitengebied - 2011" ook niet bestemd voor groen en liggen, zoals ook de raad stelt, buiten het Natuurnetwerk Nederland zodat de gronden ook

niet om die reden beschermd worden. Verder staat in de "Quicksan Wet natuurbescherming Veerweg ong. te Bergambacht" van Blom ecologie van 25 maart 2022, die als bijlage 11 bij de plantoelichting zit, dat het gemeentehuis niet ligt binnen een zogeheten 'belangrijk weidevogelgebied' en dat het op het dichtstbijzijnde weidevogelgebied geen effect heeft. De omstandigheid dat [appellante] de natuur- en ecologische waarden van de strook anders waardeert, brengt niet mee dat de raad niet in redelijkheid een andere keuze dan [appellante] heeft kunnen maken. Tot slot heeft de raad naar het oordeel van de Afdeling meer gewicht mogen toekennen aan het belang van de in het plan voorziene ontwikkeling, dan aan het belang van [appellante] bij haar behoud van een vrij uitzicht op het natuurgebied. Daarbij betreft de Afdeling dat er in het algemeen geen recht bestaat op een blijvend vrij uitzicht en uit het inpassingsplan, dat is opgenomen in bijlage 1 bij de planregels en op grond van artikel 3.4.5 van de planregels als voorwaardelijke verplichting aan het gebruik van de gronden voor het gemeentehuis is verbonden, volgt dat het gemeentehuis zo groen en natuur inclusief mogelijk wordt ingepast.

In zoverre slaagt het betoog niet.

8.3. Over het betoog van [appellante] over alternatieve locaties oordeelt de Afdeling verder als volgt.

De raad moet bij de keuze van een bestemming een afweging maken van alle belangen die betrokken zijn bij de vaststelling van het plan. Daarbij heeft de raad beleidsruimte. De voor- en nadelen van alternatieven moeten in die afweging worden meegenomen.

De raad heeft in het locatieonderzoek meerdere alternatieve locaties onderzocht, waaronder het door [appellante] naar voren gebrachte alternatief. Die locaties zijn echter als minder geschikt beoordeeld, mede omdat die locaties voor andere ontwikkelingen zullen worden aangewend en het gemeentehuis binnen het plangebied van het voorliggende plan beter bereikbaar is door de ligging bij de kruising van de N210 en N207.

Daarom heeft de raad het door [appellante] voorgestelde alternatief afgewogen bij de vaststelling van het plan en toereikend gemotiveerd waarom niet voor dat alternatief is gekozen.

In zoverre slaagt het betoog ook niet.

Situering gemeentehuis

9. [appellante] is het niet eens met de situering van het bouwvlak op het perceel. Volgens haar kan het gemeentehuis verder naar achteren worden geplaatst, zodat er aan de voorzijde ruimte is voor een vriendelijke uitstraling door de aanleg van natuur en water. Daarbij zou de rooilijn van de overige gebouwen moeten worden gevolgd, zodat de rooilijn van het gemeentehuis overeenkomt met die van het nabijgelegen politiebureau. Indien dat niet mogelijk is vanwege het in het plangebied gelegen natuurgebied, zou dat volgens [appellante] een reden moeten zijn om het gemeentehuis niet op deze locatie te situeren.

9.1. De Afdeling ziet in wat [appellante] heeft aangevoerd geen grond voor het oordeel dat de raad het plan voor zover het betreft de situering van het bouwvlak niet op deze wijze heeft mogen vaststellen. Daarbij betreft de Afdeling dat, zoals ook door de raad gesteld, bij verplaatsing van het bouwvlak in zuidelijke richting het bouwvlak in het Natuurnetwerk Nederland komt te liggen. De raad heeft redelijkerwijs een groter gewicht kunnen toekennen aan de bescherming van dat gebied, dan aan het belang van [appellante] bij het verder naar achteren plaatsen van het gemeentehuis. Daarbij betreft de Afdeling dat de afstand van de woning tot de rand van het gemeentehuis ongeveer 70 meter is en daarmee relatief groot.

Ook betreft de Afdeling daarbij dat uit het - onder 8.2. genoemde - inpassingsplan volgt dat het gemeentehuis zal worden omringd door groen en water, waarmee rekening is gehouden met de uitstraling van de ontwikkeling en het natuurgebied ten zuiden van het voorziene gemeentehuis.

Het betoog slaagt niet.

Bebouwingsmogelijkheden

10. [appellante] betoogt dat de omvang van het in het plan voorziene gemeentehuis dat bestaat uit 3 gebouwen met 3 bouwlagen niet passend is binnen de naturomgeving. Volgens haar zijn 2 lagen genoeg en zou niet hoger gebouwd moeten worden dan het naastgelegen politiebureau.

10.1. De raad stelt onder verwijzing naar de ruimtestaat in bijlage 5 bij het verweerschrift dat voor het gemeentehuis een bruto vloeroppervlak van ongeveer 7.163 m² nodig is. Volgens de raad is dit nodig om de gemeentelijke kantoor- en vergaderfuncties en publieke voorzieningen te huisvesten, waarbij rekening is gehouden met thuiswerken. Verder heeft de Commissie ruimtelijke kwaliteit volgens de raad positief geadviseerd over de stedenbouwkundige inpassing en het ontwerp, waardoor er volgens de raad geen stedenbouwkundige reden is om de in het plan mogelijk gemaakte omvang van het gemeentehuis aan te passen.

10.2. Binnen de bestemming "Maatschappelijk" is een bouwvlak opgenomen van ongeveer 5.500 m², waarvan 60% mag worden bebouwd. De maximale goothoogte is 14 meter en de maximale bouwhoogte is 16 meter. Dit volgt uit artikel 3.2.1, onder c en d, van de planregels, in combinatie met de aanduidingen op de verbeelding.

10.3. [appellante] heeft de benodigde ruimte niet betwist en het betoog dat de omvang van het gemeentehuis niet passend is in deze omgeving niet geconcretiseerd. De Afdeling ziet in wat [appellante] heeft aangevoerd dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat de raad het plan in zoverre niet op deze wijze heeft mogen vaststellen.

Het betoog slaagt niet.

Verkeer

11. [appellante] betoogt dat er bij de vaststelling van het plan onvoldoende rekening is gehouden met de bereikbaarheid van het gemeentehuis, mede gelet op het grote aantal mensen dat er komt te werken en de bezoekers van het gemeentehuis. Zij wijst erop dat het gemeentehuis aan een van de drukste kruispunten van de gemeente ligt. Daarnaast zitten de provinciale wegen die naar het gemeentehuis leiden volgens haar nu al aan hun maximale capaciteit, waardoor ze niet zijn toegerust op de verkeersstromen die het plan genereert, en is het gemeentehuis volgens haar ook niet goed bereikbaar met het openbaar vervoer. Gelet hierop moeten volgens haar de extra diensten die in het gemeentehuis kunnen worden aangeboden, worden uitgesloten vanwege de verkeersaantrekkende werking. Het gaat daarbij volgens haar onder meer om zaalverhuur en horeca.

[appellante] betoogt verder dat er geen ruimte is voor een eigen afrit bij het gemeentehuis, waardoor het vertrekkende verkeer via een fietspad of ventweg moet worden ontsloten, terwijl dat zeer onveilig is. Bovendien moeten fietsers en voetgangers de provinciale wegen oversteken om het gemeentehuis te bereiken. Dat zorgt enerzijds voor onveilige situaties en anderzijds voor een belemmering van de doorstroming van die wegen. Volgens [appellante] wordt er nu al in de berm geparkeerd, wat de verkeerssituatie bij en rondom het

gemeentehuis nog onveiliger maakt. Op de zitting heeft [appellante] nog naar voren gebracht dat de voorgestelde ontsluiting, die de raad onder andere als bijlage bij het verweer heeft gevoegd, volgens haar niet voldoende is om een veilige situatie voor verkeer te creëren.

11.1. De raad stelt zich op het standpunt dat voldoende rekening is gehouden met de bereikbaarheid van het gemeentehuis en de afwikkeling van het verkeer dat het plan genereert. De raad wijst in dat kader op een notitie van Iv-Infra van 31 mei 2022 (de verkeersnotitie), die als bijlage 15 bij de plantoelichting zit, en een toelichting van Iv-Infra van 22 december 2022 (de verkeerstoelichting), die als bijlage 16 bij de plantoelichting zit. In die onderzoeken staat dat de toename aan verkeersbewegingen op de provinciale wegen aanvaardbaar en relatief beperkt is. De raad stelt verder dat de verkeersaantrekkende werking van extra diensten die zijn toegestaan beperkt is, mede omdat het plan horeca alleen ten dienste van maatschappelijke voorzieningen toestaat en publieke bijeenkomsten in zalen beperkt zijn tot huwelijksvoltrekkingen in de trouwzaal. Daarnaast is er nabij het gemeentehuis op de Veerweg een bushalte, zodat het plangebied goed bereikbaar is met het openbaar vervoer. Om de afwikkelingsproblemen die mogelijk ontstaan door de toename aan verkeersbewegingen op de Veerweg en de bestaande vormgeving van het kruispunt parallelweg N210-Veerweg te verhelpen, is in de verkeerstoelichting geadviseerd om de ontsluiting aan te passen. In dat kader is de raad voornemens de ontsluiting van het gemeentehuis aan te passen overeenkomstig die verkeerstoelichting, een notitie van Iv-Infra van 21 maart 2024 en de daarbij behorende situatietekening, die als bijlagen bij het verweerschrift zijn gevoegd. Op die wijze kan worden voorzien in een veilige verkeersafwikkeling voor alle verkeersdeelnemers.

11.2. De Afdeling overweegt dat de manier waarop de ontsluiting verkeerstechnisch exact wordt ingericht, niet in een bestemmingsplan hoeft te worden geregeld. Verkeerstechnische aspecten hebben namelijk geen betrekking op het plan zelf, maar op de uitvoering daarvan. Uitvoeringsaspecten kunnen in deze procedure niet aan de orde komen. In deze procedure komt in het kader van de uitvoerbaarheid van het plan aan de orde de vraag of de raad zich voldoende ervan heeft vergewist dat een aanvaardbare verkeerssituatie en verkeersafwikkeling in en om het plangebied kan worden gerealiseerd (vergelijk bijvoorbeeld de uitspraken van de Afdeling van 8 februari 2023, [ECLI:NL:RVS:2023:485](#), onder 7.3, en 14 mei 2025, [ECLI:NL:RVS:2025:2185](#), onder 23.5). Dat heeft de raad onder meer gelet op de verkeerstoelichting gedaan. Daaruit volgt dat er voldoende ruimte is voor het creëren van een veilige ontsluiting voor auto's, fietsers en voetgangers. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad zich dan ook op het standpunt kunnen stellen dat het mogelijk is voor verkeer een aanvaardbare situatie te creëren. [appellante] heeft verder niet onderbouwd dat de ontsluiting zoals beschreven in de verkeerstoelichting onvoldoende is om tot een verkeersveilige situatie te komen. Overigens heeft de raad op de zitting nog toegelicht dat het gemeentehuis pas in gebruik zal worden genomen, nadat die gewenste ontsluiting is gerealiseerd. Tot slot ziet de Afdeling geen grond voor het oordeel dat in de verkeersonderzoeken rekening had moeten worden gehouden met een verkeersaantrekkende werking van horeca en zaalverhuur. Op grond van artikel 3.1 van de planregels zijn uitsluitend ondergeschikte diensten toegestaan. De raad heeft zich redelijkerwijs op het standpunt kunnen stellen dat dat maar tot een beperkte verkeerstoename zal leiden.

Het betoog slaagt niet.

Parkeren

12. [appellante] betoogt dat het creëren van parkeerplaatsen aan de voorkant van het

gemeentehuis onnodig en onveilig is. Daarover voert zij aan dat voorbijrijdend verkeer hinder ondervindt van de koplampen van de auto's die bij het gemeentehuis parkeren. Daarnaast leiden deze inschijnende koplampen tot een aantasting van haar woon- en leefklimaat. Tot slot moet er volgens haar natuur worden opgeofferd voor de aanleg van de parkeerplaatsen. Om die reden had er volgens [appellante] moeten worden gekozen voor een parkeervoorziening onder het gemeentehuis.

12.1. Op grond van artikel 3.4.5 van de planregels is aan het gebruik van de gronden voor het gemeentehuis de voorwaardelijke verplichting verbonden dat het plangebied moet worden ingericht en in stand gehouden overeenkomstig het inpassingsplan, dat als bijlage 1 bij de planregels is gevoegd. De Afdeling stelt vast dat uit dat inpassingsplan volgt dat de parkeerplaatsen aan de oostzijde van het gemeentehuis moeten worden gesitueerd.

12.2. Naar het oordeel van de Afdeling heeft de raad zich redelijkerwijs op het standpunt kunnen stellen dat de koplampen van parkerende auto's geen onaanvaardbare hinder zullen veroorzaken. Daarbij betreft de Afdeling de toelichting van de raad dat de afstand van de woning van [appellante] tot de voorziene parkeerplaatsen ongeveer 70 meter is, en dus relatief groot, en dat auto's het gemeentehuis aan de oostzijde zullen verlaten, waardoor de koplampen bij het weggrijden niet richting het huis van [appellante] schijnen. Om die reden is naar het oordeel van de Afdeling ook niet aannemelijk dat de koplampen hinder zullen veroorzaken voor verkeer dat op de provinciale weg aan de voorkant van het gemeentehuis voorbij rijdt. Dat heeft [appellante] ook niet anderszins aannemelijk gemaakt. Bovendien volgt uit het inpassingsplan dat er bomen zullen worden geplaatst rondom het parkeerterrein, waardoor de vermeende hinder in ieder geval deels wordt weggenomen. Tot slot ziet de Afdeling in wat [appellante] heeft aangevoerd geen aanleiding voor het oordeel dat de raad vanwege het behoud van natuur redelijkerwijs had moeten voorzien in een ondergrondse parkeervoorziening. Daarvoor heeft de raad van belang mogen achten dat op de gronden weliswaar feitelijk groen aanwezig is, maar deze gronden in het vorige plan ook niet waren bestemd voor groen en, gelet op het inpassingsplan, er elders in het plangebied ook weer groen terugkomt.

Het betoog slaagt niet.

12.3. Nu het betoog van [appellante] op dit punt niet slaagt, behoeft het betoog van de raad in het verweerschrift over het relativiteitsvereiste geen bespreking.

Onvoldoende rekening houden met boerderijen

13. [appellante] betoogt dat onvoldoende rekening is gehouden met de tegenover het plangebied gelegen boerderijen. Volgens [appellante] beperkt het plan de boerderijen in hun uitvoering en toekomstmogelijkheden. Volgens haar heeft de raad niet met haar geparticipeerd om een toekomstbestendig perspectief mogelijk te maken.

13.1. De raad stelt zich op het standpunt dat het plan geen beperking voor de veehouderij van [appellante] vormt. In het "Onderzoek agrarische geurhinder", van 3 juni 2022, dat als bijlage 7 bij de plantoelichting zit, staat dat wordt voldaan aan de minimaal vereiste afstand en dat de geurnorm evenmin wordt overschreden. De geuremissie van de veehouderij van [appellante] zou volgens de raad zelfs nog kunnen toenemen.

13.2. [appellante] heeft het geuronderzoek niet betwist en ook anderszins niet onderbouwd waarom het plan leidt tot een aantasting van haar uitbreidingsmogelijkheden. Gelet hierop ziet de Afdeling in wat is aangevoerd geen grond voor het oordeel dat de raad meer rekening had moeten houden met de boerderij van [appellante] dan hij heeft gedaan.

Het betoog slaagt niet.

Reflectie en verlichting gemeentehuis

14. Voor zover [appellante] op de zitting nog heeft betoogd dat zij overlast van het gemeentehuis ervaart, doordat geluid reflecteert en de lichten in het gemeentehuis tot laat aanstaan, en dat reden zou moeten zijn om het besluit tot vaststelling van het plan te vernietigen, heeft zij dat betoog niet geconcretiseerd, zodat dat betoog niet slaagt.

Conclusie en proceskosten

15. Het beroep is ongegrond.

16. De raad hoeft geen proceskosten voor het beroep te vergoeden.

Schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn

17. [appellante] heeft op de zitting verzocht om een schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn, als bedoeld in artikel 6, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

18. De redelijke termijn is overschreden als de duur van de totale procedure te lang is. Voor een procedure als deze die uit één rechterlijke instantie bestaat zonder voorafgaande bezwaarprocedure, is in beginsel een totale lengte van ten hoogste twee jaar redelijk. De termijn begint op het moment van ontvangst van het beroepschrift door de Afdeling.

19. De Afdeling heeft het beroepschrift van [appellante] ontvangen op 5 december 2023. De redelijke termijn is in deze procedure dus met 6 maanden overschreden.

20. De Afdeling hanteert een forfaitaire vergoeding van € 500,00 per half jaar waarmee de redelijke termijn is overschreden. Daarmee wordt de schadevergoeding vastgesteld op € 500,00.

21. De Staat hoeft geen proceskosten voor het verzoek te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het beroep ongegrond;

II. veroordeelt de Staat der Nederlanden (de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) om aan [appellante] een schadevergoeding van € 500,00 te betalen.

Aldus vastgesteld door [redacted], voorzitter, en [redacted] en [redacted], leden, in tegenwoordigheid van [redacted], griffier.

[redacted]
voorzitter

[redacted]
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 3 juni 2026

896-1157

BIJLAGE

Bestemmingsplan "Gemeentehuis Provincialeweg 5a, Bergambacht"

Artikel 3.1

De voor 'Maatschappelijk' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

a. de maatschappelijke voorzieningen in de vorm van overheidsvoorzieningen, al dan niet met daaraan ondergeschikte:

1. Overige maatschappelijke voorzieningen;
2. Horeca ten dienste van maatschappelijke voorzieningen;
3. Expositie en verkoop van de met maatschappelijke voorzieningen samenhangende artikelen;

[...].

3.2.1

- a. gebouwen en overkappingen worden binnen het bouwvlak gebouwd;
- b. in afwijking van het bepaalde onder a mogen luifels met zonnepanelen buiten het bouwvlak gebouwd worden;
- c. de goot- en bouwhoogte van gebouwen bedraagt ten hoogste de ter plaatse van de aanduiding 'maximum goothoogte (m), maximum bouwhoogte (m)' aangegeven goot- en bouwhoogte, met dien verstande dat de maximale goot- en bouwhoogte met 2 m overschreden mag worden ten behoeve van technische installaties zoals liftopbouwen, afvoerkanalen, luchtbehandelingsinstallaties, ontvangstinstallaties en antennes;
- d. de totale oppervlakte van gebouwen en overkappingen bedraagt ten hoogste het ter plaatse van de aanduiding 'maximum bebouwingspercentage (%)' aangegeven bebouwingspercentage van het bouwvlak.

Artikel 3.4.5

Het gebruik als bedoeld in artikel 3.1 is uitsluitend toegestaan, indien:

- a. de gronden met de bestemming 'Maatschappelijk', binnen 36 maanden na het onherroepelijk worden van de omgevingsvergunning voor het bouwen van een gebouw als bedoeld in artikel 3.2.1, ingericht en in stand gehouden worden overeenkomstig het inpassingsplan, dat als bijlage 1 bij de regels is gevoegd;
- b. de gronden met de bestemming 'Natuur', binnen 36 maanden na het onherroepelijk worden van de omgevingsvergunning voor het bouwen van een gebouw als bedoeld in artikel 3.2.1, ingericht en in stand gehouden worden als natuurgebied, overeenkomstig de natuurbeheertypen die in bijlage 2 bij de regels worden beschreven en met inachtneming van de drinkwatervoorziening ter plaatse.